

Slednjič je neresnično, kar je zloben dopisnik omenil o «fučkanju», to je pač resnica, da odkar se mi je omajal načelniški stol, jaz sploh več ne žvižgam, ker ni nikogar, ki bi plesal.

Ta mu jo je pa zasolil, bo vedel še kdaj pisati v časopis, mislim si in — se prebudim. Kar hitro si zabilježim sanje, kajti takih sanj nima človek vsako noč, ne toliko, da bi jih vam poročal, temveč — malo me je sicer sram povedati — v loterijo sem mislil staviti. A ktere številke? Baron Moscon je glavna oseba v sanjah, ktero številko naj on zdaj pomeni, ko je prenehal biti načelnik? Jo že imam, vskliknem radostno, a v tem trenutku se spomnim, da številka, ktero jaz menim, prav za prav za se ni številka, ampak le desetkrat pomnoži isto, koji se pritakne, a žal nje ne vlečejo v loteriji. In «moj up je šel po vodi.» Sanje so pač — le sanje.

Iz Celja. (Kresovi, slavnost na čast Sv. Cirilu in Metodu.) To Vam je bilo veselo pokaanje v okolici našega mesta na predvečer naših slovanskih blagovestnikov! Komaj pa se je bil malo mrak naredil, začeli so se prižigati na višinah okoli mesta tudi mogočni kresovi. Najlepsi je bil na vrh gore pri Starem gradu. Tja napotili so se ta večer tudi celjski Slovenci, da hvaležno počasté sveta brata, ktera sta pred davnimi tisoč leti prinesla Slovanom luč svete vere. Kmalu zažarele so v ravni črti luči lampijonov, zažgal se je lep umetalen ogenj in spuščale so se rakete visoko v zrak. In glejte, kar še mi celjski Slovenci ob enaki slavnosti nismo doživeli, doživeli smo ta večer: naša narodna godba zbrala se je polnoštevilno pri kresu in v tiho noč zadoneli so nakrat krepko a vender milo lepo ubrani zvoki naše izvrstno šolane godbe; ko pa je ista potihnila, oglašil se je — tudi letos prvič — mešani zbor celjskega pevskega društva; za tem pa nekaj navdušujočih možkih zborov. Pohvaliti je pri tej priliki naše vrlo narodno ženstvo, ki se ni ustrašilo ni slabega pota ni trudapolne strme ponočne hoje — da je le pokazalo svoje za verstvo in narodnost čuteče srce s tem, da je sodelovalo pri tej pomenljivi slavnosti.

Nad vse veličasten je bil utis, ktere ga je naredil na opazovalca raz gore nebrot kresov, ki so se lesketali po vseh bližnjih in daljnih gorah, kakor daleč je sploh oko neslo — prav kakor bi se bile na ta večer zvezdice utrile in popadale na slovenska tla. Neradi ločili smo se od tega lepega prizora. Z ognjevitimi živijo-klici vračali smo se okoli 10. ure nazaj v dolino. Pod hribom pri «Skalni kleti» bil je projektiran vstop. — Ob

godbi in petju zabavali smo se tukaj prav dobro še v pozno noč. Vsak je bil z današnjim večerom zadovoljen. — Ta pojav hvaležnosti Slovencev mora pa tudi veseliti vsakega vernega Slovence; kajti dokler bode ta ogenj v nas plamenel, ogenj žive vere, ni se nam bati, nikakoršnega nasprotnika. Zato pa kličemo tem zaupljivejši: Sveta brata Ciril in Metod, varujte naš rod!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pišejo nam: Benedikarji so bili vedno zavedni in ponosni Slovenci. Zavedne in ponosne so se izkazali tudi letos na predvečer in na praznik sv. Cirila in Metoda. Ko je legel prijetni mrak na zemljo, zazvonili so zvonovi domače cerkve in velike romarske cerkve sv. Treh kraljev navadno «Ave Marijo». Toda čuj! To ni navadno ob četrtkih zvečer: veličastno trjančenje pri obeh cerkvah! In kakor bi trenil, zažarijo po vseh višjih in nižjih gričih svetle lučice, luči, kresovi. Še ni dovolj! Zemlja se trese, okna klepetajo, čez dol in goro odmevajo mogočni streli velikanskih možnarjev; ljudstvo vre skupaj, zbira se okrog kresov, veselo prepeva, «Slovenec sem», «Dmovju luči krasni dve, Slovenom ve prijazni ste...» itd. otroci skakljajo okrog kresov, vse je veselo, vse navdušeno. Od cerkve sv. Treh kraljev imam ves razgled čez celo župnijo. Noč je bila temna, a vsa župnija zdelala se mi je, kakor da bi plavala v ognjenem žarečem morju. Veleposestnik Fr. Fekonja je izdelal velikanski križ, ki je nepopisno lepo žarel v neštevilnih lučih, kakor žareč, razbeljen železni drog. Cerkev sv. Treh kraljev je bila razsvetljena kakor ob belem dnevu. Streljalo se je pa pozno v noč raz vseh bregov, zlasti z najvišjih, kjer navadno streljajo zoper točo. In drugi dan! Veselo pritrkavanje zvonov pri obeh cerkvah, mogočno streljanje s topičev je pozdravilo mlado jutro praznika slovanskih apostolov. Kmalu nato vrelo je ljudstvo v cerkev, kakor ob največjih praznikih. Mogočni in mnogoštevilni cerkveni pevski zbor, obstoječ skoro iz samih učencev, je prekrasno pel Ciril-Metodovo pesem med slovesno službo Božjo. A krona vsega slavlja na čast sv. bratoma pa je bila, da je ta dan nenavadno velika množica vernega ljudstva prejela sv. zakramente na čast slovanskima apostoloma. Tako častijo, tako slavijo sv. Cirila in Metoda zavedni in ponosni Slovenci-Benedikarji!

Iz Polzele. (Vsestransko gibanje.) Na Polzeli v lepi Savinjski dolini se kaže v novejšem času veselo gibanje. Nekdaj tako pusta «gmajna» se spreminja vedno bolj v obdelano polje. Posebno nam hmelj v srečnih letinah vrže marsikateri novič. Tista stru-

pena rastlina pa, ki se imenuje socialna demokracija, pri nas ne uspeva; so preveč kamenita tla za njo, kajti tukaj biva še večinoma nepokvarjen, veren slovenski rod. No, brez senčnih strani tudi mi nismo, če ravno nas sosedni Šentpavelčani zavidajo, da imamo celi dan solnce. V dobrem utrdil nas je posebno sv. misijon, ki se je v tem letu tudi v naši župniji obhajal, kakor v mnogih sosednih župnijah. Vse, kar še ima trohico verskega čuta v sebi, se ga je veselilo in udeležilo. Le zastopnika tistega stanu, ki mladino versko-nravno vzgojuje, sta se ob tej priliki pokazala v čudnej luči — da se milo izrazimo. Toda to je že vse za nami. Vesel dogodek pa imam poročati od zadnje nedelje, dne 9. julija. Ta dan smo ustanovili «katoliško bralno društvo» med velikim navdušenjem. Šteje do sedaj že 60 udov. V odboru so: Josip Atteneder župnik, načelnik; Jul. Žigan trgovec, namestnik; Leop. Kunst tajnik; Fr. Korber blagajnik; Franc Terglav knjižničar; M. Brišnik, Janez Pirc, J. Repič, odborniki. Bog daj mlademu društvu rast in uspeh! Presenetil nas je ob zborovanju možki pevski zbor vrlih domačih mladenčev. Nov dokaz, kaj dobra volja in navdušenost vse premore. Le vrlo naprej! Pravijo, da ima Polzela «prihodnost», dal Bog, da v dobrem smislu!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Mil. knez in škof) so z današnjim dnevom dogotovili večji del kanoničnih vizitacij in birmovanj. Sedaj še preostajata samo vizitaciji v Čadramljah dne 30. julija, v Keblu dne 1. avgusta.

(Imenovanje.) Sekcijski svetovalec v finančnem ministerstvu dr. Miroslav Ploj je postal svetovalec pri upravnem sodišču, kjer se mu izroči slovensko poročevanje.

(Na ženskem učiteljskem) v zavodu č. šolskih sester je delalo maturo 30 učenk. Štiri (med njimi Slovenki gosdč. Petovar in Kukovec) so jo naredile z odliko, dve pa jo morata ponavljati.

(Na mariborskem c. kr. učiteljskem) se je zrelostnega izpita udeležilo 17 učencev. G. Iv. Maurič iz Št. Lovrenca ob koroški žel. ga je naredil z odliko, 3 ga bodo ponavljali čez 2 meseca.

(Škof Strossmayer.) Dne 11. junija je došel biskup Strossmayer v spremstvu mons. M. Čepelica na Slatino.

(Iz Marnberga) nam pišejo: Dosedanji naš notar g. Martin Kocbek je nas Slovence zapustil in se preselil 3. julija v Konjice. Težka je bila ločitev od iskrenega narodnjaka in njegove blagohotne gospe, velike dobrotnice v vsakem obziru za uboge reve, kakor tudi za cerkev; kajti, kar je novejšega in lepega v cerkvi Marenberski, je od velike dobrotnice. Nepozabljiva nam ostaneta. Žalujoči smo še na slednje napivali na srečen pot in pri tej priliki vzame 4letna hčerkica notarjeva, Pavla Kocbekova klobuk v roke in začne pobirati za mutsko šolo in od nikogar ni prej odstopila, dokler ni dal kolikor toliko. Nabrala je za šolo na Muti 18 kron. Hvala jej naj bo tukaj izjavljena, morda se najdejo še posnemovalke. Po težki izgubi nas je razveselil novi g. notar Bežan, naš rojak, ki nam je obljubil, da hoče v tem duhu in dejanju nadaljevati.

(V Št. Juriju) ob Ščavnici bo veselica gasilcev 16. ne pa 17. julija, kakor smo zadnjokrat pomotno poročali.

(Umirovljen) je ravnatelj ptujske gimnazije g. I. Tschanet.

(V Jarenini) se je izvrstno obnesla Ciril-Metodova slavnost. Ker se je poročilo zakasnilo, priobčimo je prihodnjokrat.

(Romarski vlak) v Marjino Celje bo šel 8. avgusta iz Celja naprej. Prihod v Marjino Celje je 9. avgusta.

— Gobovi so, kakršnih je ob Kristusovem času mnogo bilo in ki se tudi dandanes niso izumrli. Gobe so silno grda in nevarna bolezen na jutrovem, posebno v Palestini in na nekaterih otokih; so nalezljive in podeduje jih včasih še 3. in 4. rod; gotovemu segniju in odpade ud za udom in ga tako umori počasi čez 4 ali 5 let. V Mojzesovi postavi je bilo natančno določeno, kako morali judje ravnati z gobovimi. Kogar so duhovniki proglasili za nečistega, moral je obleči posebna oblačila, po katerih ga je lahko vsakdo na mah spoznal; zapustiti je moral svojo hišo, svojo rodbino in se zunaj mesta po grobovih ter votlinah skrivati. Ne moremo si lahko misliti večih siromakov, kakor so zavrženi gobovi, ki takorekoč na pol živijo na pol pa umirajo. Najbolj pomilovanja vredni so pa njihovi otroci, katerim zapuščajo njihovo strašno dedščino — gobe. Vsi poznamo iz svetega pisma potrpežljivega Joba, kateremu je satan poslal to bolezen s pripuščanjem Božjim; kako ganljivo popisuje ter obžaluje svojo nadlogo in si želi, da bi se rajši ne bil narodil, kakor pa, da ga obiščejo in tlačijo tolike bridkosti. — Pripomnim pa, da današnji gobovi niso celo zapuščeni, ampak, dobro preskrbljeni v varnih zavetiščih; pa rajši se okoli klatijo in tujce strašijo ter nadlegujejo s svojim beračenjem. Če je kateri

romar segel v žep, so ga kar vsi obsuli, ga cukali na obleki in segali po njegovih rokah; seveda se nad tem vsakdo zgrozi in beži. Tudi proti Jezusu so nekda gobovi svoje roke stegali in vpili: «Jezus mojster, usmili se nas»; in večkrat jih je ozdravil rekoč: «Hočem, bodi čist; idi, skaži se duhovnikom. Iztrgal je tako usmiljeni Odrašenik morilki smrti uboge žrtve, katerim je že bila globoko zasadila svojo bridko koso. V naših krajih ni te nalezljive bolezni; bodimo Bogu za to hvaležni in varujmo se tem skrbnejše — gob na duši.

Smešničar.

Nek premožen človek je vse svoje premoženje zapravljal in padel v veliko siromaštvo. Ko pride neko noč vinjen domov, najde v hiši tatove. On se jim nasmeje in reče: »O vi bedaki, pač ste neumni! Kaj neki iščete po noči v mojej hiši, ko jaz po dnevi ničesar ne najdem v njej!«

Grof kliče svojega hlapca: »Jože, Jože!« Hlapec: »Kaj bi radi milostlivi gospod grof?«

Grof: »Pokliče me jutri zjutraj ob štirih.«

Hlapec: »Pa prosim gospod grof, da bi mi poprej pozvonili, da bom vedel, kedaj Vas naj zbudim.«

(**Hajdinčani!**) Ko bi bil Nemec iz Ptuja, bilo bi me strah, a ker sem Slovenec, sem bil neizmerno vesel, ko sem gledal na predvečer sv. Cirila in Metoda na vaše široko polje: Toliko kresov je gorelo, da je bilo videti kakor kako ognjeno morje, iz katerega se je kakor žareči morski stolp posebno visoko dvigal kres pred pokopališčem. Pa ne samo kresovi, tudi pokanje možnarjev iz Gornje- in Spodnje-Hajdine, da tudi od sv. Roka, vse to je naznanjalo, da je ptujska okolica slovenska in hvaležna slovanskima apostoloma, sv. Cirilu in Metodu. Hajdinčani, le naprej! Slava vam!

(**Iz Buč**) nam pišejo: Na predvečer slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda je gorelo po naših hribih in gričih obilno število kresov, kakor še nikdar prej. To dokazuje, da se je tudi tukaj začelo prej tako zaspano ljudstvo dramiti. Slava njim!

(**Iz St. Jurija ob juž. žel.**) se je lani na ondotni železniški postaji naložilo 12.000 svinj. Svinjereja je gospodarska stroka, katero tudi maloposestnik lahko goji.

(**Nov sovražnik trte.**) V zahodnih vinogradnih okrajih Severne Amerike se je prikazal nov trtni sovražnik, neka gliva, imenovana siva gniloba. Gliva se nareja na grozdnih jagodah, ki se vsled tega počasi vsušijo in dobroto vina zelo pokvari. Sredstvo, s katerim bi se mogel ta sovražnik vinogradnikov uspešno zatirati, še ni znano.

(**Iz šole.**) Petindvajsetletnico službovanja bodo obhajali dne 29. julija sledeči gospodje učitelji: Golob Andrej, učitelj pri sv. Marjeti, Matko Ivan, nadučitelj v Rajhenburgu, Javnik Gabrijel, nadučitelj pri St. Kunigundi nad Mariborom, Leskovar Josip, nadučitelj v Hočah, Praprotnik Franjo nadučitelj v Mozirji, Supanek Josip, nadučitelj v Grižah, Tribnik Ernst, nadučitelj v Spodnji Polskavi, Tribnik Ludovik, nadučitelj v Zrečah, Trobej Ivan, učitelj ter bivši šolski nadzornik v Slov. Gradci. Na mnoga leta še!

(**Nestrpnost celjske mestne občine.**) Pred nekaterimi dnevi je prišel v Celje neki W. Kautsky s svojim električnim glediščem, ter imel že nekaj večerov predstave. Kakor hitro pa so zvovali mestni očetje, da je imejitelj gledišča Slovan — prepovedal mu je mestni urad nadaljne predstave. Pristno celjskomestni ukrep!

(**Mokrači**) so imeli preteklo nedeljo čisto na tihem zborovanje na Muti v Stromažerjevi gostilni. Bilo je sila slabo obiskano, kakih 20—30 možiceljnov. Ko so po zborovanju odhajali, hoteli so svojo olikanost in močatost še enkrat pokazati ter so v novih prostorih zavžitnega društva mize in klopi preobrnili.

(**H kmečki zadrugi**) pri Kapeli je pristopilo že 39 udov. Prihodnjekrat več o kapelskih gospodarsko-političnih razmerah.

(**Učitelj Bidažs**) na tukajšnji vinarski šoli bo imel gotovo slabe učne uspehe, kajti njegova berlinsko nemško narečje, v kojem prednaša, je slovenskim učencem nerazumljiva.

(**Romanje v Jeruzalem.**) Zadnji obrok za zglaševanje na božjo pot v sv. deželo se bliža svojemu koncu. Slovenci, ki imate dovolj gmotnih sredstev, pridružite se temu romanju, s katerim se slovenski narod pokloni božjemu Zveličarju tam, kjer je živel, učil in za nas trpel. Tirolci, ki so to pot lani hodili, so se duševno vsi poživljeni vrnili domov, in nameravajo prirediti novo romanje na svete kraje v Palestino. Slovenski narod s tem romanjem poslavi Boga in samega sebe.

(**V ormoškem okraju**) so goreli kresovi 6. t. m. v čast sv. Cirilu in Metodu v Središči, na Humu na 3 krajih, na Hardeku v Ivanjkovcih. Na Plešnici pri Jeruzalemu so se užigali umetni ognji in raketi; streljalo se je na več krajih.

(**Zahvala.**) Gospod Janez Weingerl, posestnik na Teznem in Pernici je blagodušno daroval za tukajšnjo učečo se mladino 5 gld., za kateri dar se podpisana dostojno zahva-

ljuje. Sv. Marjeta ob Pesnici dne 10. jul. 1899. Franc Pseničnik, načelnik. Štefan Kováčič, nadučitelj.

(**Ruski carevič Jurij**), brat carjev, je umrl v Abastumanu. Ker še sedanji car Nikolaj nima moškega potomca, postane carevič mlajši mu brat veliki knez Mihael, ki je star komaj 21 let.

(**Bogoslovca strela ubila.**) Dne 6. jul. je prehitela goriške bogoslovce nevihta na sprehođu. Strela je udarila v bogoslovca Plesničarja ter ga ubila, a tovariša Vodopivca, ki je šel z njim, je omamila, da so ga nezvestnega morali odpeljati v bolnico.

(**Socialističnega vodjo**) Bretschneiderja na Dunaju je sodišče obsodilo zaradi povzročenja neredov na ulici v šesttedenski zapor.

(**Shod slovenskih lesotrzcev.**) ki je bil predzadnji nedeljo v Ljubljani, izvolil je poseben odbor, ki bo de premišljeval, kako bi bilo najprimernejše, oživotvoriti organizacijo slovenskih lesotrzcev ter bode o zaključku svojih razmotrivanj poročal prihodnjemu shodu.

(**Cvetlice v politiki.**) Tudi razne cvetlice imajo v politiki svoj pomen; tako imenujejo na Francoskem beli klinček kraljico cvetlico, ker ga je nosila nesrečna kraljica Marija Antonieta, ko so jo peljali na morišče. Nekdo ji je za časa, ko je bila v temnici, vsak dan prinesel bel klinček; a ko so jo peljali pod giljotino, imela je pripet bel klinček na črni obleki v nedrih. V Avstriji je dandanes beli klinček znak krščanskih socialistov, rdeči pa socialistične stranke. Lili je na Francoskem znak monarhistov, tulipan pa republikancev. Na Angleškem nosijo pristaši politike umrlega Gladstona belo vrtnico. V Trstu pa demonstrirajo z marjeticami, ker se zove talijanska kraljica Margerita.

Društvene zadeve.

(**Slovensko politično društvo**) za Južni-Štajar, namerava imeti dne 23. julija 1899 popoldne ob 3 uri v prostorih g. Ant. Mravljaka v Vuzenici ob Koroški železnici, politično zborovanje s sledečim vspešnim: 1. O političnem položaju, govori dr. posl. prof. Robič. 2. O deželnem zboru; poroča dež. posl. dr. Ivan Dečko. 3. O gospodarskem napredku Slovencev in o ljudskem štetju; govori dež. posl. dr. Franjo Rosina. IV. Razni nasveti. Slovenski rodoljubi se na to zborovanje uljudno vabijo.

(**Vabilo.**) K odborovi seji družbe duhovnikov lavantinske škofije dne 18. julija, v torek ob 11 uri predpoldnem uljudno vabi preč. gg. odbornike predsedništvo.

(**Hranilnica in posojilnica v Jarenini**) po načinu Raiffeisenovem je že vpisana v zadrugi register in bo imela svoj prvi uradni dan v nedeljo dne 23. julija.

(**Iz St. Ilja**) pri Gradiču se nam poroča, da se je dne 9. julija osnovala tamkaj kmetijska zadruga. Prihodnjekrat priobčimo opis ustanovnega shoda, kateri nam je došel za tokrat žal prepozno.

(**Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanjski okraj**) priredi v nedeljo dne 16. t. m. ob 3. uri popoldan pri g. H. Cviklu v St. Janžu na Peči poduk o kmetijstvu ter bo predaval gospod potovalni učitelj J. Bele o škodljivcih sadja posebno pa o škodljivcih vinarstva. Občani ste posebno povabljeni, da pridete v mogem številu.

(**Sv. Marjeta niže Ptuja.**) Naše bralno društvo sme biti ponosno na veselico, katero je priredilo s pomočjo svojega pevskega zbora dne 9. julija v proslavo slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Nekaka priprava je bila že predvečer goda sv. bratov, ko je bralno društvo priredilo veliko bakljado in obhod. Nad 50 lampijonov v različnih barvah se je pomikalo po Sv. Marj. med petjem in pokanjem topičev k velikemu kresu, pri katerem je pel pevski zbor in se zažigal umetalni ogenj. Zbrana je bila velika množica ljudstva. Iz zanimanja, ki se je kazalo za ta večer, sklepalo se je lahko, da tudi veselica v nedeljo ne bo nič manj sijajna. In

to upanje se je spolnilo. Čeravno odbor ni razposlal mnogo vabil z ozirom na to, da je bilo v okolici več veselice, vendar se je zbralo lepo število gostov iz Ptuja, Sv. Lenarta, Zavrča itd. in obilna množica domačinov, tako da je bila velika dvorana polna do zadnjega kota. Pevski zbor, kakor možki tako mešani, je pokazal, kaj da se da doseči z marljivostjo in navdušenjem. Občno priznanje in odobravanje je zategadelj sledilo vsaki točki vspešnega. Prednašala se je tudi S. Gregorčičeva pesem «Blagovestnikom», ki je bila sprejeta z živim ploskanjem. Slavnostni govor je govoril vel. g. A. Šuta ter kakor navadno izvršil izborna svojo nalogo. Kazal je zbranim plodovito delovanje sv. bratov na polju krščanstva in omike za slovanske narode ter vžigal navzoče k posnemanju teh svetlih vzorov, ki sta se borila med velikimi zaprekami za krščanstvo in narodni jezik Slovanov. Glasna pohvala je bila plačilo navdušenim besedam, dal Bog, da najdejo odmev v srcih poslušalcev. Skratka: bralno društvo sme biti ponosno na svojo veselico in pevski zbor se naj kaže hvaležnega za občno priznanje s tem, da istotako marljivo nadaljuje svoje delo, da nas razveseli še večkrat s tako prijetno zabavo. Na svidenje v ne predolgem času!

(**Iz Gotovelj.**) Društvo «Kmetovalec» v Gotovljah je imelo dne 18. junija t. l. svoj XXII. občni zbor. Vkljub jako neugodnemu vremenu se je zbralo vendar mnogo ljudstva in tudi tuji gostje iz Žalca so nas počastili. Gosp. Štajnar pa nam je pripravil čedne prostore, da smo bili tudi pred slabim vremenom zavarovani. Predsednik Tone Goršek je otvoril zborovanje, pozdravil društvenike in goste in opozoril na društveno poročilo, ki se je takoj potem glasno prečitalo. V poročilu se je opomnila tudi britka izguba umrlega društvenega častnega člana č. g. Valentina Para, ki si je za naše društvo stekel mnogo zaslug. Iz poročila smo tudi zvedeli, da društvo «Kmetovalec», čeprav tiho in mirno deluje, vendar vstrajno napreduje, in se je poročilo z odobravanjem na znanje vzelo.

Za tem je pa deželni potovalni učitelj g. Martin Jelovšek strokovnjaško govoril o svinjereji, ktera je jako imenitna panoga kmetijstva, pa še žal v naših pokrajinah zelo zanemarjena. Govoru smo z zanimanjem sledili in se veselili, ko nam je obljubil, da nas hoče še večkrat priti podučevati. Po govoru je bilo vpisovanje udov in volitev novega odbora. Izvolil se je z vzklikom večinoma stari odbor. G. Ivan Kač, ki z veliko vnemo deluje za kmetijsko organizacijo in ustanovlja po Slov. Štajarskem prekornostne kmetijske zadruge, poročal nam je v zadrugi organizaciji in nam opisoval nje veliko važnost za razvoj kmetijstva. V kratkem se osnuje zaveza kmetijskih zadrug, ker posluje že sedaj 16 kmet. zadrug. Živela kmetijska organizacija! Živel nje krepki pospešitelj, g. Ivan Kač! Ob priliki tega zborovanja smo imeli pa tudi veselje poslušati milodoneče petje domačega zbora gotoveljskih fantov, ki so nas že pri zborovanju med posameznimi točkami in še pozneje pri prostej zabavi ljubko rasveseljevali.

(**«Slovenska zadruga»**), glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug, katero izdaja «Centralna posojilnica slovenska» v Krškem, nam je poslala z ozirom na opazko, katero je «Slovenski Gospodar» v svoji zadnji številki priobčil zastran «potrebe» nove posojilnice pri sv. Križu pri Ljutomeru, sledeče pojasnilo: Vsaka posojilnica, katero ima dobro, osobito Raiffeisenovo posojilnico, je koristna, ako je v dobrih rokah in ako dobro gospodari z ozirom na svojo moralčno (juridično) osebo in z ozirom na ljudstvo, za katero je namenjeno. Koristna je torej tudi posojilnica, ako se ustanovi le za eno župnijo, na pr. v tem slučaju za sv. Križ pri Ljutomeru. Potrebna pa ta posojilnica ni tako zelo, ker je v sosedni fari, namreč v Ljutomeru, že dobra slovenska posojilnica,

katero kaže se toliko let krepko podpirati, dokler je nemški živelj v Ljutomeru vsled podpore, ki jo dobiva iz Gradca, tako močan. Kedar se nemški živelj ne bode več podpiral iz Gradca in od »Schulvereina«; kedar bodo slovenski uradniki v Ljutomeru; kedar ne bode ondi več nepotrebne nemške šole; kedar bode ondi kakova višje organizovana slovenska učilnica; zlasti kedar Bog da, da bo občinski zastop in občinska hranilnica, ki dela slovenski posojilnici v veliki meri konkurenco, v slovenskih rokah: takrat ne bode slednja več potrebovala podpore ne od sv. Križa, ne od Male nedelje, ne od Vržeja; takrat naj se ustanove povsodi posojilnice, takrat bodo one koristne za vse te župnije; na škodo pa ne bodo ljutomerski posojilnici, kakor bi bile zdaj. Tako naj se ume dotična »koristna«, če tudi ne »potrebna« opazka v našem listu.

Cerkvene zadeve.

Cerkev Matere Milosti v Mariboru.

Od več strani nam dopisujejo in nas poprašujejo naši zvesti dobrotniki in častivci Marijini, kako napredujemo z našim bogoljubnim delom, z zidanjem cerkve Matere Milosti. — Hvala Jezusu in Mariji. Slikarji smo ravnokar dokončali. Pridite in si jo pogledajte, kličejo z radostnim srcem. Delajo se zdaj orgle, cerkveni tlak in priprave za novi oltar Matere Milosti. Ker so nekateri družbeniki zaostali s svojimi milodari, ne bode nam mogoče iti letos v novo cerkev. Večinoma so pa družbeniki zvesti ostali, kar nas neizrečeno veseli in tolaži in za kar smo angelom varuhom, ki tako ljubeznjivo spominjajo na obljubljene milodare, največjo zahvalo dolžni. Družbenikov je zdaj blizu 60.000, družba bo trajala kakove 3 ali 4 leta in se še toraj zmiraj družbeniki sprejemajo. Da se nam bode to veličastno delo posrečilo, ni več dvoma; samo zakasnilo se je nekaj časa, ker so nas, kakor smo omenili, nekateri družbeniki zapustili. Kaj bi nam tudi nebi bilo mogoče, če mislimo na geslo, ki smo si ga izvolili za to bogoljubno delo:

Vse po Mariji! Vse z Marijo!

Vse v Mariji! Vse za Marijo!

Franciškanski samostan v Mariboru meseca julija 1899. P. Kalist Heric, gvard. in preds. Marijine družbe.

Gospodarske stvari.

Grozdni sukač ali kiseljak.

(Konec.)

Gosenčice zabubijo se, ko so se nekoli-kokrat prelevile, sred ali konec meseca junija v slamnih vezih, v razpoklinah trtnega kolja,

za staro trsno skorjo itd.; za 10 do 14 dni, tedaj koncem julija izide metulj drugega zaroda, a iz belosvetlih jajčič, katere polaga isti na grozdne jagode, izleže se za zopet 10 do 14 dni gosenčica drugega zaroda, ki se zavrtja v jagode, »kiseljak« imenovana. Drugi metulj je mnogo živahnejši kakor prvi, ker je v tem času (avgust) zelo toplo. Lovitev samo s trkanjem ob trsje je vsled lahke gibčnosti tega metulja nemogoča. Zaradi tega rabijo povrh še male žičnate (drotnate) mrežice, ki so namazane s ptičjim limom (lepljne pahljače); s temi se bije po metulju, brž, ko ta vzleti; metulji se vsled lepljive tvarine na teh mrežicah (pahljačah) primejo in se toraj lahko usmrtijo. Nadalje priporoča se pri skupnem postopanju nastavljanje lučic v vinogradu; priproste svetilke za olje postavijo se v krožnike, ki so napolnjeni z vodo in se zvečer v vinogradu prižgejo. Metulji leté na luč in se osmode. More se pa to sredstvo, (ki je drugače zelo priporočljivo), rabiti le tedaj, če vinorejci enega kraja skupno delujejo. Posameznikom tako početje ne samo nebi hasnilo, marveč še škodovalo, ker bi dotičniki s tem, da nastavljajo luči sami, privabliali metulje še iz drugih vinogradov v svoje nasade.

Gosenice drugega zaroda — kiseljaki — zagrižejo se v jagode, so zatoraj za tekočine, katere smo priporočali za »sukača«, nepri-stopne. Moremo jih pokončevati le, ako napadene jagode izbiramo in vničujemo. Vhodno mesto črvička spozna se na jagodi zgolj na madežu, ki dobi s časom modrorjavavo barvo. Kiseljak vrta iz jagode v jagodo in pokonča tako ena gosenica po 16 do 17 jagod! Na enem grozdu nahaja se gostokrat po 6 do 7 črvičkov (gosenic). Koliko nam ostaja toraj zdravega jagodja?

Izbiranje napadenih jagod je posebno priporočljivo, ker je v času, ko se ima to delo vsiti, delavce lahko dobiti.

Koncem septembra meseca zapuste gosenice grozd, spusteč se ob tanki niti navzdol, ter se zabubijo v stari trsni skorji, v razpoklinah trsnega kolja, v slamnih vezih, v suhem listju itd. Male, rujave bube moramo pokončati, ako odpadli, oziroma odrezani les, vejnik, slamne vezi, skrbno pobiramo, ter sežgemo; mora se pa to zgoditi še do sred meseca aprila. Vrh tega priporočajo odrgniti po zimi (ob rezitvi) stari les z nalašč za to napravljeno »veriznato rokavico« (»Sabatova rokavica«, koja prodaja po 5 gld. komad upravnistvo »Weinlaube« v Klosterneuburgu); s tem se bube zmečkajo in vgonobijo.

Vsa omenjena opravila naj se v vsaki občini skupno, a tudi pravočasno izvedejo. Zahtevajo pa od posestnika mnogo truda in marljivo opazovanje vinograda.

Imamo postave, katere urejajo skupno zatiranje pustošujoče nastopajočih škodljivcev

kakor hroščev, gosenic itd. — Te postave imajo veljavo tudi glede pokončevanja grozdnega sukača in kiseljaka. Naj bi občinski predstojniki ta zakon vsako leto pravočasno razglasili in tudi za izvršitev njegovih določb skrbeli!

V družbi tega trsnega škodljivca nahaja se navadno temu glede žitja in kvarljivosti povsem jednak »križasti grozdni sukač« (Tortrix botrana ali Eudemis botrana).

Njegova gosenica ima rujavo glavo, je manjša in zelenkasto-rumena. Zatiranje tega mrčesa vrši se na isti način, zatoraj se opozarja na to, kar je bilo glede navadnega grozdnega sukača in kiseljaka rečeno.

Leta 1897 in 1898 je grozdni sukač-kiseljak v vseh krajih Spodnje Avstrije zelo močno nastopal, tudi na Štajarskem je povzročal v imenovanih letih precej škode. Sploh se opazuje, da se ta kvarlivec v naših vinorodnih krajih leto za leto gosteje prikazuje; zasluži tedaj, da ga skrbno opazujemo in zalezujemo!

Loterijne številke.

Gradec 8. julija 1899: 7, 39, 5, 30, 48
Dunaj » » » 11, 86, 48, 33, 26

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznani. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v »Slov. Gosp.«)

Že stoletja znana deželna rogaška slatina »Templov vrelec«, izvirajoča iz čiste pečine, je kraljica vseh hladilnih pijač.

1 pristni zavoje s 25 bokalskimi steklenicami stane 4 gld. v Poljčanah. Naročuje se naj pri studenčnem oskrbnistvu pošta Rogaska Slatina.

Fulard-svila 65 kr.

do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzračih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novosegnetih tkaninah, barvah in obzračih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod »1.798« Gradec, poste restante.

!!Nova knjigotržnica!!

Maribor Gosposka ulica 28.

Bogata zaloga papirja, šolskih potrebščin vsake vrste, literarnih knjig vseh narodov, klasikov, molitvenikov (v obeh jezikih), šolskih knjig, podob, strun za citre, krasnih šatulic za darilo itd. itd.

Kupuje cele knjižnice, letnike časopisov.

Zunanji gospodje lahko naročajo po dopisnici, ker vsakdo se bo hitro postregel. Bogata zaloga fotografij umetniških del. Priporoča se osobito preč. duhovščini in slav. učiteljstvu, dijakom itd.

Priporoča se udani

Karol Scheidbach, knjigotržec.

Umetno

stavbarsko-klesarski obrt Murnikovih naslednik.

Anton Gajser,
lastnik.

Kaiserstr.-The-
atergasse št. 18.
Obstoji že
42 let.

Karol Kocijančič,
klesarski mojster.

v Mariboru.

Izdelujejo se umetelni altarji, prižnice, krstni kamni, kipi, mavzoleji, grobišča itd. po lastnih in tujih načrtih. Velika zaloga gotovih nagrobnih kamenov od mramora, granita in sienita.

Priznana nizke cene.